

Novi letnik "Slovenskega etnografa"

Dokaz marljive dejavnosti slovenskih etnografov

Pred časom smo že omenili, da je izšel novi letnik "Slovenskega etnografa", ki smo opozorili na dejstvo, da v tej reviji objavljajo tudi italijanski etnografi in da so njihovi člani tamkaj objavljeni v originalnem jeziku in prispeliki drugih slovenskih, ki niso Slovenji. Tu objavljamo še delček sestavek o tem zborniku.

Ludvika, ter dva tujca: Angla Paula Brewsterja, ki piše o igri "škarjice brusiti", na slovenskem ozemlju in Italijana Evela Gasparinija, ki razpravlja o obliki dvojnega pokopa pri Južnih Slovanih.

Letošnji, osmi letnik Slovenskega etnografa, katerega poglavitno značilnost smo zgoraj navedli, je nedvomno dokaz živahnega delovanja slovenskih etnografov, katerim se vsako leto pridružuje več novih mladih sodelavcev. Vsekakor dokazuje objavljena dela razmah slovenskega etnografskega delovanja in vso resnost znanstvenega prizadevanja. Zato zasluži, pa tudi potrebuje njih delo vsodoporo javnosti.

Sl. Ru.

Na istrski obali (Foto Magajna)

Belgijski socialisti in kolonialno vprašanje

Na zadnjem zasedanju generalne skupščine OZN je bilo postavljeno na dnevni red tudi alžirsko vprašanje. Smatrajo, da to pomeni vmešavanje v njene notranje zadeve, je francoska delegacija, kot znano, v znak nasprotovanja zasedanju zapustila, kar je v mednarodni politični javnosti odjeknilo na različne načine. Zanimivo je stališče, kot so ga glede tega na pr. zavzeli belgijski socialisti. To stališče je razvidno tako iz nekoga članka v strankinem organu "Le Peuples" kot iz izjav, ki jih je v ZN in potem, ko se je vrnil iz New Yorka, dal belgijski zunanji minister Henry Spaak.

I v članku i v izjavah ministra Spaaka se v prvi vrsti poudarja pravna plat omenjenega vprašanja. "S pravne vidika je rečeno, da stališče Francije in 26 držav, ki so jo podpre, ne more obsojiti, zakaj vse države na svetu priznavajo Alžir za del francoskega ozemlja. Sodeč po teh besedah bi potemtakem alžirsko vprašanje šlo smatirati za izrecno notranje vprašanje same Francije, češ da je tudi v listini ZN, in sicer v čl. 2. paragrafa 7, natančno določeno, da tak vprašanja ne sodijo v kompetenco OZN. Kar zadeva pravice narodov na samoopredelitve pa je Spaak v svojem govoru pred generalno skupščino izrazil mnenje, da to ne predstavlja edino človečansko pravico, ki jo je treba zaščititi.

Dalje je po Spaakovem mnenju primer alžirskega vprašanja v generalni skupščini potisnil na površje tudi "nujno potrebo za evropske države, da se združijo. Rekel je: "Jasno, da bi rezultat glasovanja bil obraten, ko bi vse države atlantskega pakta zavzele enako stališče. Potrebno je, se je izrazil, da te države vzporedijo svoja zunanje-politična gledišča in da se glede določenih zunanjepolitičnih vprašanj bolj pogosto posvetojuje, kakaj, kako je mogoče upati na uspešno sodelovanje v vojni, če ni med članicami potrebne enotnosti tudi v miru.

V svoji četrti bistveni pripombi je Spaak izrazil pričevanje, da je kolonializem v resnici že mrtev in da se je treba samo še otežiti delovanja XIX. st. s tem, da se poišče rešitev, s katero bi se hkrati zavarovali interesi tako določenih dežel kot, in to še prav posebno, domačinkega prebivalstva. Izjavi, da je takšnega svojega stališča Spaak zaključuje dve stvari: prvič, da je treba Francijo zapustiti, ker dejansko njena politika ni tako okrutna in reakcionarna, kot je to pogosto čuti v OZN; drugič, da v svoji borbi proti kolonialnim ostankom mogli odigrati koristnejšo vlogo, če bi njihove intervencije težile k umernosti. Po njegovem mnenju so se ti narodi pustili obvladati od določenih strasti, ki lahko postanejo skrajno nevarne. Da bi se našla neka pozitivna rešitev pa je potrebno imeti občutek za mero in medsebojno razumevanje.

Ko bi hoteli v kratkih izrazih, kar je hotel belgijski zunanji minister s svojim stališčem povedati, bi zaključili, da mu pri tem ni šlo samo za to, da opraviči postopke Pariza, marveč se je obenem postavil v obrambo določenih širših političnih koncepcij, ki po navadi skupaj imenujemo "kolonializem". Pri tem ne preseneča, da v svetu še obstajajo pristavi in zagovorniki omenjenega že prejšnjega družbenega pojavnosti, temveč, da go med temi tudi predstavniki političnih skupin, ki nosijo naziv socialistine. V našem primeru gre za socialistično stranko Belgije.

Za to stranko je sploh značilno, da se nikoli, oziroma le redkokdaj leti obravnavanja kolonialnega vprašanja, dasi pristevamo Belgijo k tako imenovanim kolonialnim silam. V strankinem tisku je s tem v zvezi malokdaj kaj napisanega. Tudi na stranknih kongresih se o tem ne razpravlja, a na tretjem kongresu Socialistične internacionale leta 1953, kjer je bilo govora tudi o kolonialnem vprašanju, se belgijski delegati sploh niso prijavili k besedi.

Zanimivo je, na kakšno stališče se belgijski socialisti postavljajo v odnosu do svojih kolonij v Afriki. Stališča: belgijska prisotnost v Afriki ima za cilj vzgojiti domače prebivalstvo, ki je politično še nezrelo, tako da bi nekoč postalo sposobno za samostojno politično življenje, kar pomeni, da je prisotnost Belgije v Afriki koristna in pravilna.

Pada v oči podobnost med tem stališčem in nekaterimi osnovnimi teoretičnimi postavkami francoskih socialistov o kolonialnem vprašanju. Tako eni kot drugi si laste pravico, oziroma nalagajo dolžnost, da prispevajo k svobodni in oblagostanju kolonialnih ljudstev, v tem, ko gre v resnici za navadno apologetiko kolonializma kot takega, za ohranitev kolonialnih posesti in njihovih bogastev, za čisto navadne prikritke apokaliptične buržoazne značaja, za nekakšno namerno ignoriranje dejstev, ki so daleč od socializma in njegovih načel kot zemlja od sonca. Nič drugega torej, če je Spaak smatral postavitev alžirskega vprašanja na dnevni red glavne skupščine za vmešavanje OZN v notranje zadeve Francije, saj obstaja nevarnost, da bi tak predčet slaboboristi Belgiji, če bi se nekoč postavilo pred OZN tudi vprašanje belgijskega Konga. Le da v tem primeru ni več mogoče govoriti ne o socializmu ne o socialistih, zakaj ti pojmi so nedeljivo povezani s borbo zasuženih narodov proti kolonializmu, za načelo samoopredelitve in nacionalne suverenosti, in

Reforma šolstva v Jugoslaviji

(Od našega dopisnika)

BEOGRAD, novembra 1. - Komisija za reformo šolstva jugoslovanske zvezne skupščine bo verjetno na prvi prihodnji seji razpravljala o predlogih, ki sta jih izdelali posebni komisiji za reformo osnovne in srednje šole.

Pedagoški strokovnjaki predlagajo uvedbo osemletnega obveznega šolanja od 7 do 13 let starosti. V osemletni študijski dobi učenci dobijo osnovno znanje o vseh znanstvenih in družbenih vprašanjih, sliko o svetu, naravi, družbi, ljudskem mišljenju, o dialektično-materialistični osnovi. Osemletke bi bile na svojih področjih kulturna središča in žarišča naravne misli. One bi prispevale h harmonični intelektualni, telesni, moralni, estetski in splošno-tehnični izobrazbi in vzgoji zavednih graditeljev socializma in razvijale pri mladini socialistični humanizem, patriotizem in pravi internacionalizem. Istočasno bi osemletke seznanile učence s pridobitvami in prispevki narodov k materialnemu, kulturnemu in splošnemu napredku človeštva.

Drugi predlog se nanaša na reformo sedesetega gimnazija, v kateri bi absolventi osemletke nadaljevali štiri letno šolanje, ki bi jih usposobil za nadaljevanje študij na univerzi. V gimnazijah bi dijaki izpopolnili svoje znanje iz različnih področij znanosti, kulture in tehnike. Tu bi dijaki dobili celoten marksističen, znanstven pogled na svet, naravo in družbo, kar bi jim omogočilo, da brez predsodkov razumejo vprašanja družbenega razvoja. Gimnazija bi pomagale dijakom, da na glavnih dogodkih iz zgodovine, borbe človeštva za napredek spoznajo zakonitosti družbenega razvoja in se usposobijo za aktivno delovanje v sodobni družbi. V gimnazijih se bodo dijaki nadalje seznanjali s preteklostjo narodov in s preteklostjo narodov Jugoslavije, z njihovimi borbo za neodvisnost, s političnimi, gospodarskimi in kulturnimi razmerami in preteklinimi zamerami s teženjami stni v razvoju ljudske misli v sodobnem svetu, z idejami socializma. V prvi polovici šolanja v gimnazijah bi bil pouk enoten. V višjih razredih pa bi se dijaki glede na nadaljnje študije in nagnjeno

KRVNA OSVETA KORZIČANOV NA PARIŠKIH ULICAH

«Kri je mogoče oprati le s krovjo»

«Kri je mogoče oprati samo s krovjo» - zveni nekako strašno in srednjeveško, če ni bilo služi, za kaj jih bo prvi uporabljal, kajti po teh žaljivih gangsterjevih besedah je njihov rojak krepko odskočil od Graziarijeve glave. Kralj gangsterjev ni bil navajen na dolge izjave: krepka klobuta je Salicetti potisnila na stol, s katerega je bil malo prej vstal.

Od tega trenutka je nastala skorzičanska vojna, kakor so jo imenovali francoski časopisi. Na mizi prefekta pariške policije se je zaradi te klobute s časom grmadih plaz aktov, ki je trajal polnih 18 let. Krvava kronika te svoje predstavlja v letopisu kriminalistične policije dogodek, ki ga Francozi dolgo ne bodo pozabili.

Zaradi klobute - štirje streli

Po dobljeni klobuti Salicetti ni več mislil na cilj, ki ga je dovedel v Marseilles. Deset dni po dogodku v krmni. 24. septembra 1937, je stal pred barom «Course» s pištolo v roki. Ko se je kralj gangsterjev pojavil na vratih, je Salicetti mirno dvignil roko: ustrelil je strikraj, in Graziari se je zrušil mrtev.

Salicetti je priznal umor in je bil obsojen na 7 let ječe. Medtem je izbruhnila druga svetovna vojna. Morilec je pobegnil iz zapora, sodeloval v vojni in bil večkrat odlikovan. Ko se je vojna končala, so Salicettija pomilostili.

Toda Graziari je bil prav tako Korzičan. Medtem ko je bil Salicetti v zaporu, so na misteriozen način ubili v Parizu brata njegovega ujca, Marcela Raffaelija. Salicetti je zato prišel v Pariz in začel z raziskovanjem. Sum je končno padel na Graziarijevega prijatelja Fontano. Vse ostalo je bilo lahko.

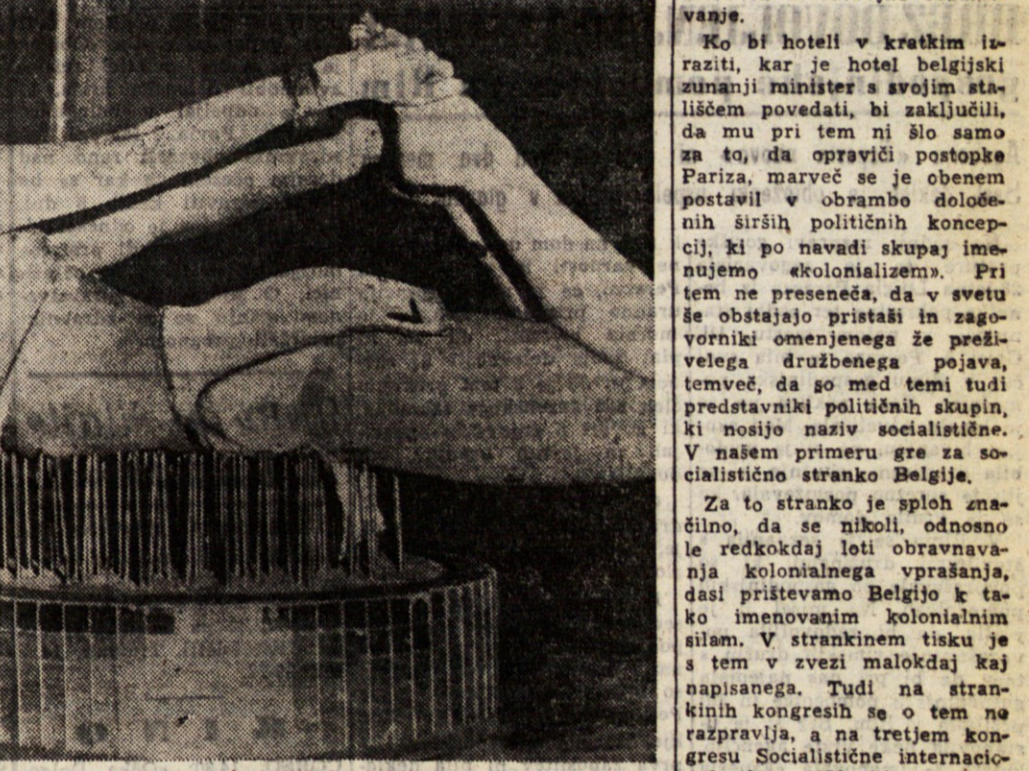
Po zatišju se veriga nadaljuje

Omenjeni Fontana je 7. oktobra 1944 sedel na terasi neke kavarnice. Nenadno se pojavi avtomobil. Fontana se ni ugeneil niti premakniti in že se je znašel v avtomobilu. Dva dni kasneje je policija našla njegovo truplo v nekem pariškem predmestju.

Ko je Salicetti teden kasneje zgodaj zjutraj odhajal s doma, ga je presenetel revolverski strel. Krogla se je zapela v vid blizu njegove glave. Napadalec je bil nevaren, a Salicettiju se je zdelo, da ve, od kod je prilete-

Elektronska pučka

Med najnovejšimi igračami, ki jih bodo francoska podjetja vrgla na trg letošnjo zimo, bo tudi elektronska pučka, narejena iz plastične materije in ki bo na željo otrok lahko zapela neko narodno pesem ali pa povedala pravilico o listici zvitorepki.

Heater Bee, žena indijskega lakirja, je vnet pristaž svogov. Vlak veter nastopa v Londonu skupno s svojim možem. Tu jo vidimo, kako brezskrbno leži na žebilih

Z jadralnim letalom v stratosfero

Ključ temu, da imamo letala in rakete na reaktivski pogon, so se nekateri raziskovalci stratosfere vrnili k mnogo ekotrajnejšemu letalu, namreč k jadralnemu letalu. Izkazalo se je namreč, da pod ugodnimi pogoji lahko sodi drugo vrsto dostopne je letalom na reaktivski pogon. Pri tem imajo jadralna letala še to prednost, da letajo mnogo bolj pripravnost za opravljanje natančnega preučevanja. Kakor letala na reaktivski pogon, ki letajo s ogromno brzino.

Zaradi tega so predlagali, da bi se zgradilo jadralno letalo s kabino za pristnik, opremljeno s vsemi napravami, ki so potrebne za polet v največji višini in ki bi nosila ne le številne instrumente, ampak naj bi omogočila tudi usvajanje daljnje bivanje v stratosferi.

In tu nikakor ne gre za fantastično načrt. V poslednjih šestih letih so člani jadralskega kluba južne Kalifornije dosegli s svojimi jadralnimi letali velike višine, v katerih so mogli leteti brez kabine za zračni pristnik, umetnega ožrobovanja s kisikom in ograditve. Rekord je znašal 13.275 metrov. Pri tem so našli na enega najbolj zanimivih zračnih tokov: nesel jih je ve-

TEHNIČNE ZANIMIVOSTI

Z jadralnim letalom in stratosfero

Ključ temu, da imamo letala in rakete na reaktivski pogon, so se nekateri raziskovalci stratosfere vrnili k mnogo ekotrajnejšemu letalu, namreč k jadralnemu letalu. Izkazalo se je namreč, da pod ugodnimi pogoji lahko sodi drugo vrsto dostopne je letalom na reaktivski pogon. Pri tem imajo jadralna letala še to prednost, da letajo mnogo bolj pripravnost za opravljanje natančnega preučevanja. Kakor letala na reaktivski pogon, ki letajo s ogromno brzino.

Avtomobil na sončni pogon

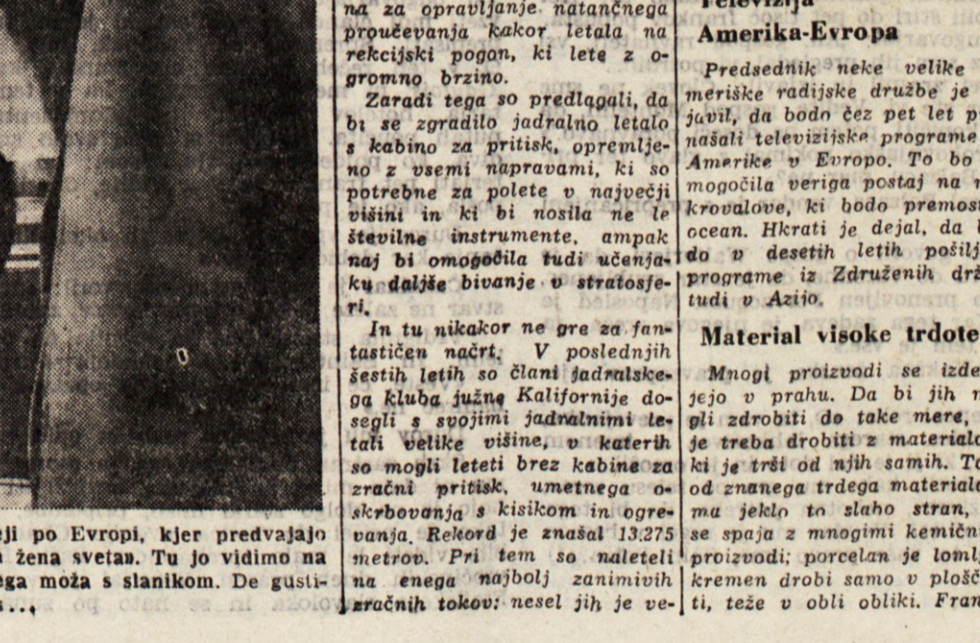
Pred nedavnimi so se inženirji podjetja «General Electric» sestali v največji tajnosti na dvišču itega podjetja v Chicago, da bi prisotovali poskusni vojni malega avtomobila, dolgega komaj 45 cm. Ta eksperimentalni avtomobil je prav gotovo toliko revolucionaren, kot je bila poskusna atomska bomba, ki je 16. julija 1945 eksplodirala v Alamogordo. Omenjeni avtomobil je prvi stroj, ki ga žene energija sončnih žarkov. Električni tok, s katerim se oskrbuje motor, se ustvarja na edinstven način: s pomočjo sončne svetlobe, ki pada na baterijo. Težava, ki pa za sedaj preprečuje osvaritev velikih avtomobilov je v tem, da pri povečanju motorja hitreje potrebuje naraščajoč površine avtomobila, medtem ko je energija sončnih žarkov proporcionalna le površini avtomobila.

Amerika-Evropa

Predsednik neke velike ameriške radijske družbe je izjavil, da bodo čez pet let predstaviteljske programe iz Amerike v Evropo. To bo omogočila veriga postaj na mikrovalovne, ki bodo prenosili ocean. Hkrati je dejal, da bodo v desetih letih pošiljali programe iz združenih držav tudi v Azijo.

Benilofon

Kakor more pilot za določen čas prekiniti s pilotiranjem in prepustiti letalo avtomatskemu pilotu, tako bo

Gina Lolibrigida je na turneji po Evropi, kjer predvaja njen najnovejši film «Najlepša žena sveta». Tu jo vidimo na Nizozemskem, kjer pita svojega moža s slanikom. De gustibus...

